

Saber que es pot

Dijous passat celebràvem a La Llotja de Lleida la IX Jornada Anual d'ESADE Alumni Lleida, l'associació d'antics alumnes d'ESADE a la província de Lleida. Enguany, la nostra convidada va ser Irene Villa i va realitzar una conferència titulada *Saber que es pot*. Va començar la seva intervenció recordant com era ella abans de l'atemptat: una nena de 12 anys normal, que anava al col·legi, que feia esport, que jugava amb la seva germana gran, que somiava en ser model... Bé, suposo que igual que la majoria de nenes de la seva edat, plena d'il·lusions i somnis. Ens va explicar que el matí d'aquell fatídic 17 d'octubre de 1991 van sentir una explosió. Li va dir a la seva mare que tenia por, que hi havia molts atemptats de la banda terrorista ETA. I a la mare, funcionària de la policia, per tranquil·litzar-la li va dir que els terroristes només mataven a gent important, alts càrrecs de l'exercit, la Guàrdia Civil o la Policia, i per tant que podien estar ben tranquil·les. Malauradament, quan es desplaçaven al col·legi una bomba-lapa adossada al seu cotxe explotava i les feia volar literalment pels aires. Al ser un cotxe petit i de poca qualitat, la xapa va cedir fàcilment i van sortir expulsades amb l'explosió, fet que afortunadament els hi va salvar la vida. En el moment, la mare de la Irene va perdre una cama i un braç, i tal com

mostrava el vídeo enregistrat per la policia no parava de cridar preguntant per la seva filla. La Irene estava estesa al terra; havia perdut les cames i estava dessagnant-se. Les imatges eren realment esfereïdores. De fet, quan la van recollir es pensaven que estava morta fins que un policia va cridar dient que era viva, que encara tenia pols. La van traslladar ràpidament a l'hospital, on afirma Irene van discutir els metges si pagava la pena salvar-la, ateses les greus seqüeles que li quedarien. Finalment van decidir operar-la i salvar-li la vida. Va estar mesos a l'hospital on va rebre nombroses mostres d'afecte tant de gent molt coneguda com de milers de ciutadans anònims (molts d'ells nens) d'arreu del món.

Començava aleshores un llarg camí de recuperació física i sobretot mental. La Irene ens va explicar que va viure

Irene Villa, amb 12 anys, va ser víctima d'un atemptat d'ETA i defensa que la vida "paga la pena viure-la"

MOLT PERSONAL

XAVI ROCA

@XAVIROCA1

moments molt durs, però també va tenir clar que només tenia dues opcions: queixar-se i amargar-se la resta de la vida o acceptar-ho i lluitar per tenir una vida el més normal possible. Un altre moment clau va ser quan es va sotmetre a diverses intervencions per tal de ficar-se unes pròtesis a les cames que li permetessin amb el temps caminar amb bastant llibertat. Va agafar un bacteri que la va acompanyar 4 anys causant-li nombrosos problemes i dolors. Però sempre que hi havia un problema, allí sorgia la Irene, per lluitar amb totes les forces i tirar endavant. Saber que es pot és el seu lema perquè com bé diu, fa més qui vol que no pas qui pot.

Avui, 25 anys després del terrible atemptat, la Irene ha aconseguit moltíssims dels seus somnis. Ha pogut continuar fent esport (esquí adaptat i molts d'altres), ha viatjat per tot el món, ha estudiat 3 carreres, ha escrit 7 llibres, ha creat la seva pròpia fundació, s'ha casat... i sobretot ha tingut 3 fills preciosos. Escoltar la seva història ens va emocionar molt a tots. És un extraordinari exemple de superació, d'actitud positiva. Afirma que tots tindrem problemes al llarg de la vida, però cal continuar i lluitar sempre fins al final, perquè com diu ella "la vida, tot i que té moments molt durs, sempre paga la pena viure-la".